

Любов МИРОНОВА

Внимателно.
Обезопасено

Как Душко направи спалнята на родителите си в мед,
шоколад и размисъл

Както винаги, Душенцето се събудил рано сутринта преди всички в къщата. Кварталът бил тъмен, а Душко вече бил направил своята утринна гимнастика. Оправил креватчето си, сресал бретончето си, измил зъбчетата и започнал да трака в кухнята. Трака-трак, трака-трак, сякаш пътническият влак пристигал там. Душко правел закусчица! Трас-трас, тука тряс, разни неща падали, прас!, Душко правел закусчица! Туб-буб-щуп-туп-куп-дуп! Готово!

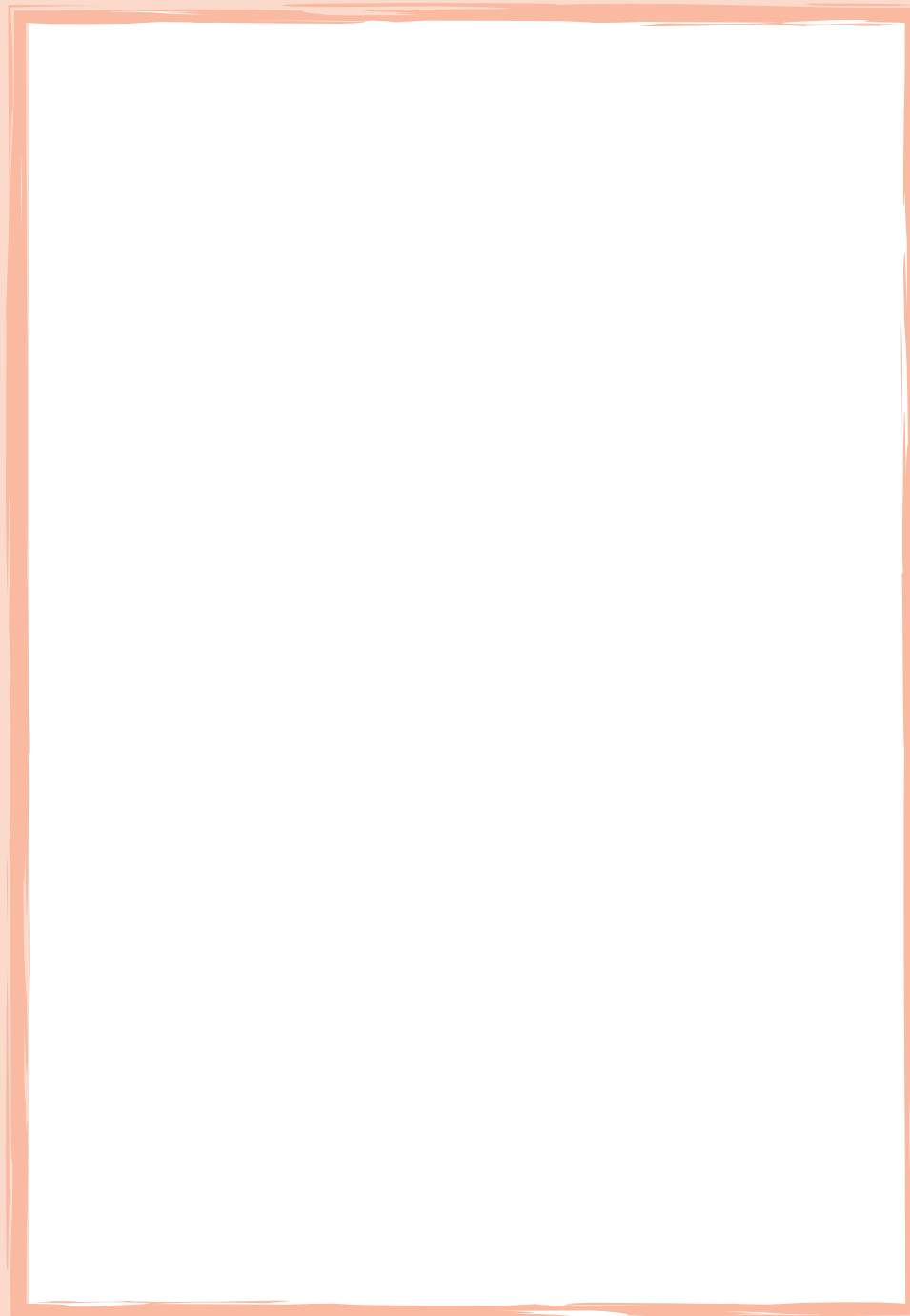
Душенцето решил да сервира на майка си и татко си закуската в леглото! В тъмното сложил всичко на един поднос: горещ чай, мед, сладки бисквити с шоколад и сиренце.

Влязъл в стаята им – а те още спели – аха! да им подаде подноса, но леко се спънал и викнал:

– Мамо, татко, закуската!

Те точно сънено погледнали и видели как подносът прави парабола и пада върху тях. Майката и бащата въобще нямали дори време да кажат гък! и подносът вече се разсипвал отгоре им.

В първия миг имало само тишина и широко

разтворените очи на майката и на таткото. В следващия момент горещият чай вече преминал през завивката и достигнал до тях. Чул се първо писъкът на майката. Тя блъснала подноса, за да махне от себе си завивката. Тогава се изсипали медът и горещият чай върху килима. Майката побягнала, бащата също. Всичко почнало да лепне от меда, а шоколадовите бисквити помагали картинката да се оцвети в кафяво. Душко гледал и не можел да разбере как е успял да го направи.

Майката тичала към хладилника, взела тубата с лекарство против изгаряне, бързо се намазала, намазала и бащата на опарените места. Седнали на кухненската маса отчаяни и тримата.

По едно време майката започнала:

– Ще вляза да се изкъпя първа.

Бащата я целунал.

– Закъснявам за работа, и аз трябва да се изкъпя.

Душко ги погледал.

– Е, това няма как да го свърша вместо вас, иначе много бих искала да ви услужа по какъвто

и да било начин.

Майката го погалила.

– Душко, не се притеснявай, миличък, случват се тия неща. Много ти благодаря, че си ни направил закуска.

Душко предложил:

– Аз мога да ви изпържа мекички, ако искате.

Майката рекла:

– Не, не, не, не! Без мазнина! Достатъчно днес беше закуската. Не се притеснявай, ние ще си вземем сандвич за из път.

Бащата хванал леко майката за ръката.

– Миличка, матракът ще прогизне, давай да ходим да оправяме леглото!

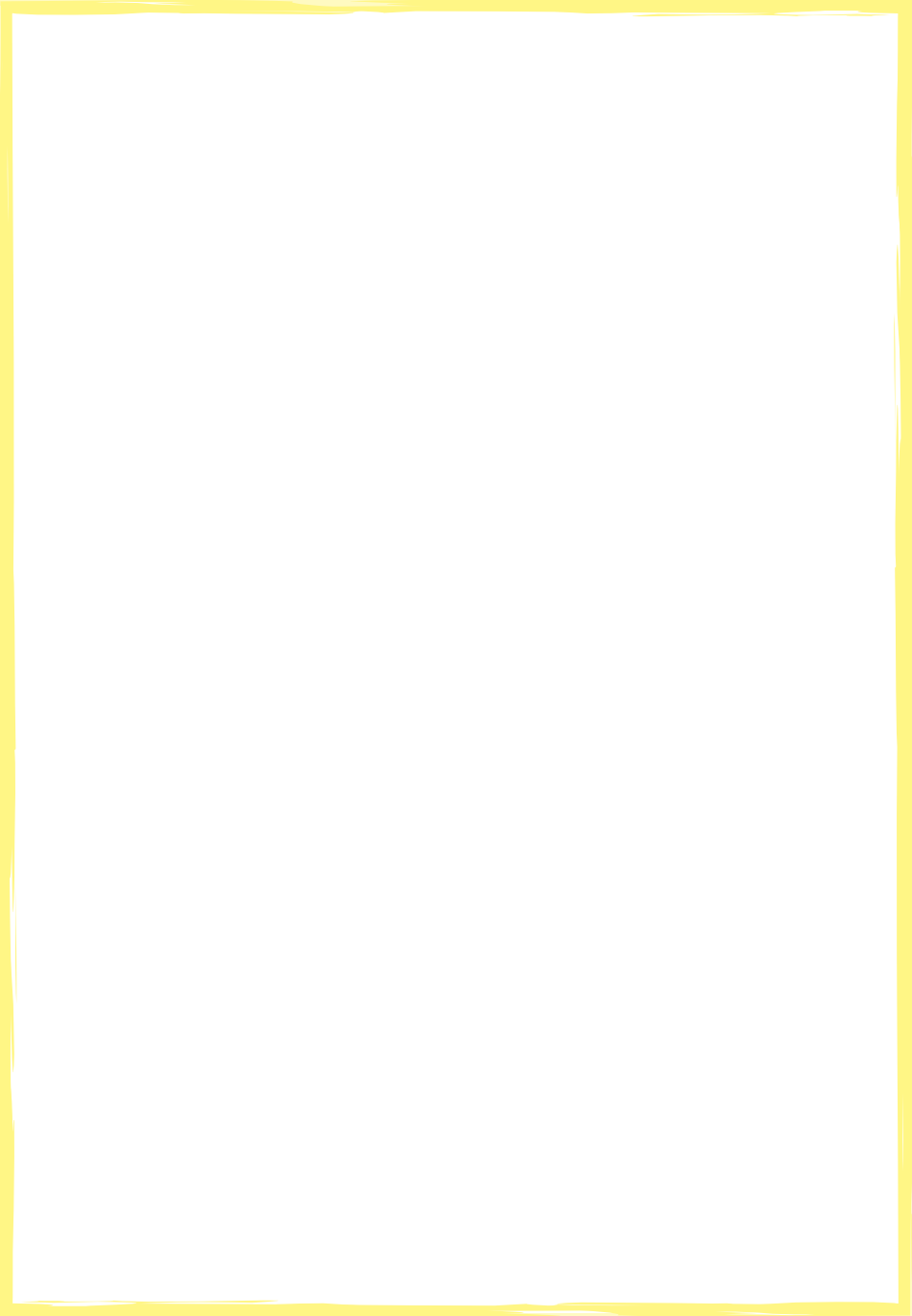
Майката го погледнала натъжена.

– Хич не ми се влиза в тая стая! Само като си представя меда, който вече се е разлял по килима...

Бащата ѝ се усмихнал.

– Недей, ще завъдим мравки, хлебарки! Давай да го махаме това!

Влезли двамата в стаята и с мъка започнали да махат чаршафи, завивки, да пъхат всичко в пералнята, да перат матрака, да събират чашите

и приборите от пода. Изгребали каквото могли. Оправили леглото, пуснали пералнята, пуснали миялната, взели един душ, набързо се облекли за работа, целунали детето и го изпратили на училище.

През деня майката се обадила и казала на таткото:

– Душенцето много искаше да ни зарадва. Дай и ние да го зарадваме!

Таткото рекъл:

– Да, ще го зарадвам утре с една закуска в леглото. Ама леко ще си сложа на пътя няколко играчки от неговите, преди да стигна до леглото му.

Майката мило му казала:

– Стига де! Той не го е направил нарочно.

Таткото я закачал:

– И аз няма нарочно! Нали ти казах, ще има играчки на пътя ми, съвсем случайно ще се спъна. Ще падна с цялата си тежест върху него, докато спи, ще го направя на ваденка и в момента, в който отдолу се чуе стенание, напълно случайно ще стана.

Майката пак му предложила:

– Не, не! Дай сега, детенце е, дай да направим нещо!

Бащата се бил замечтал.

– Какво? Да си направим един стъклен похлупак около леглото, така че, като тръгне да идва, падащите предмети да се спират в скафандъра ни?

Майката се опитвала да го разсее.

– Стига де! То е толкова мъничко и добричко.

Таткото искал да си каже как се чувства.

– Добричко, добричко, ама знаеш, както спях, оня горещ чай ми се изсипа върху корема – и какво добричко ми беше!

Майката го разбирала и искала да разведри деня.

– Айде една изненадка да му направим!

Таткото се съгласил.

– Ще му направя една изненадка! Само гледай довечера, като се прибера.

Вечерта се прибрали и тримата. Майката била притеснена за това какво бащата щял да направи на детето. Душко гледал леко тревожно и казал:

– Подготвил съм ви спагети. Ако желаете,

мога да ви ги сервирам.

Майката станала.

– Не, не, не, няма нужда! Ще си ги сервираме сами. Много ти благодарим, че си ги сварил.

Душко заразказвал:

– Ами да, аз като ги сварих, се опитвах както палачинките да ги подмятам, само че разбрах, че със спагетите не става, и добре че се отказах, щото имаше опасност и аз да потърся лекарството против изгаряне.

Таткото не разбирал.

– Е, как така се опитваше да ги подмяташ?

Душко обяснил:

– Аз само леко се опитах, ама то не стана и затова няма поражения, не се притеснявайте.

Бащата се успокоил.

– А, добре, добре. Аз, Душенце, съм ти подготвил изненада.

Душко погледнал радостно.

– Кажи! Каква изненада си ми подготвил?

Таткото показал.

– Специални съдове, с вакуумиращи капаци.

Слагаш нещо вътре, после поставяш капака,

то вакуумира и дори да обърнеш съда обратно, нищо не изтича. Можеш дори вода да слагаш вътре, затваряш капачката и после въртиш накъдето искаш – нищо не изтича.

Душко ги заразглеждал.

– А, много интересно! И какво да правя с тоя подарък?

Таткото обяснил:

– Как какво да правиш? Закуски за майка си и татко си!

Душко попитал невярващо:

– Аа! Много, много интересно, да. И какво, значи, мога с тия съдове да си се спъвам и те да си падат върху вас отвисоко, и няма да има никакви проблеми, нали?

Таткото пояснил:

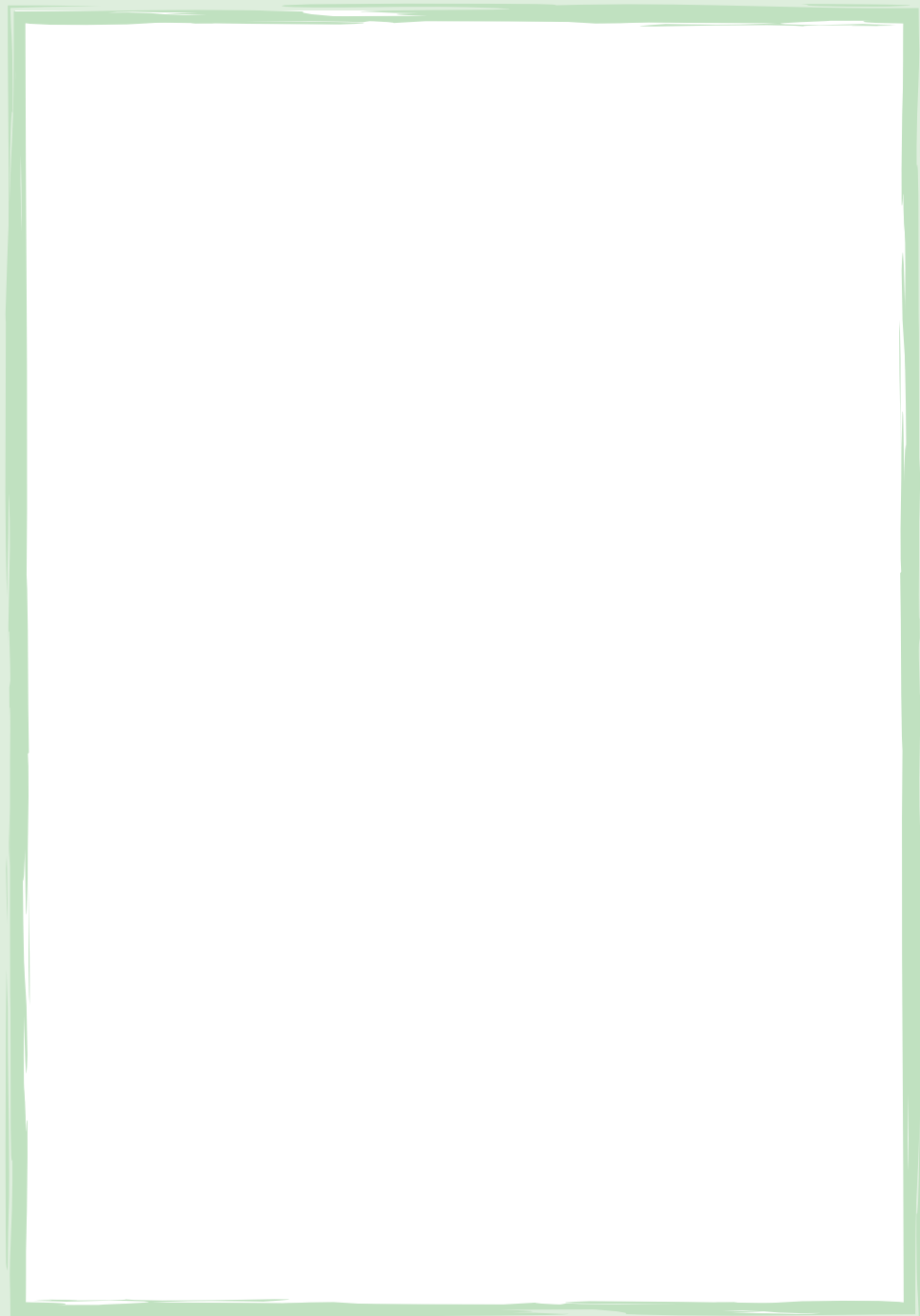
– Не, Душенце, ако падат отвисоко, миличък, ще има проблеми. Отвисоко не може! Те ще са си тежки, щом като са пълни.

Душко бил впечатлен.

– Аа, много, много интересно!

Майката леко се поуспокоила и си казала:

„Ей, добре че това е изненадата, че се притесних да не вземе някоя глупост да направи“.

В тоя момент таткото добавил:

– А между другото, Душенце, решили сме и ние да те зарадваме. Утре сутринта ние ще ти сервираме закуската в леглото. Внимателно ще я донесем и ще си хапнем заедно.

Душко ги погледнал учудено.

– Ама аз ставам в 5 часа!

Таткото пояснил:

– Това вече го мислих, миличък. Аз да се събуждам в 5 часа, няма да го бъде, затова ти лежиш в леглото до 7, и като ми дойде на мен времето да стана, ставам, правя закуската и ти я сервирам в леглото.

Душко не разбирал.

– Ама как така два часа да стоя буден в леглото?

Таткото също се зачудил как ще се получи.

– Ти, ако искаш, си прави ведрина, това не ме интересува. Важното е в 7 часа да си в леглото.

Душко попитал:

– А може ли облечен, с измити зъби и сресан?

Таткото поклатил глава.

– Е, не, не! Това няма да прилича много на заспало дете. Все пак трябва да се прозяваш поне малко.

Душко се съгласил:

– Е, аз ще се преструвам, ако това ще те зарадва.

Майката предложила:

– Айде сега да ходим да си лягаме – вече знаем как стават работите със сервирането в леглото – и да спим!

Душко я целунал.

– От възлнение, че ще ми донесете закуска, сега няма да мога да заспя. Цяла нощ ще правя гимнастика.

Таткото се хванал за главата.

– Боже, що ти казах?! Лягай да спиш, че утре сутринта, като дойда, искам да те заваря свежо и усмихнато детенце.

Душко се засмял.

– Да, миличък тати, естествено! Много те обичам! Маминка, и тебе много те обичам! Айде, лека нощ!

© Любов МИРОНОВА, автор 2016

Марин Бодаков, редактор
Ваня Петкова, коректор
Захари Димитров, предпечат

Внимателно. Обезопасено

Как Душко направи спалнята на родителите си в мед,
шоколад и размисъл

Поредица – Бонбончо – 8 – Душко...

© Издава PPTL; office@pptl.bg
София, 2016
Първо издание

„Ако искате децата ви да станат интелигентни, четете им
приказки. Ако искате да са по-интелигентни, четете им
повече приказки.“

Алберт Айнщайн

